

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 22 nëntor 2021
Nr.ref.:RK 1901/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI110/20

Parashtrues

Et-hem Bokshi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Gjykatës Supreme
Plm. nr. 76/2020, të 8 prillit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Et-hem Bokshi nga Gjakova (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), i cili përfaqësohet nga Ylli Bokshi, avokat nga Gjakova.
2. Gjykata vëren se i njëjti aktgjykim i Gjykatës Supreme është kontestuar edhe në rastin KI 108 20 ku parashtrues i kërkesës është Luan Kazazi

Vendimi i kontestuar

3. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme Plm. nr. 76/2020 të 8 prillit 2020, në lidhje me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës PA1. nr. 1265/2019 të 12 nëntorit 2019 dhe Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë P. nr. 540/13, të 6 qershorit 2019.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, përmes të cilit sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 (1) (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ), si dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 (Mbrotjtja e pronës) të KEDNJ-së.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenin 22 [Procedimi i kërkesës], 47 [Kërkesa individuale] dhe 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 9 korrik 2020, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 14 korrik 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bajram Ljatifi gjyqtar raportues në kërkesën e parë, dhe Kolegjin shqyrtues në kërkesën e parë, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Selvete Gërxhaliu Krasniqi dhe Gresa Caka Nimani.
8. Më 21 korrik 2020, Kryetarja e Gjykatës, në përputhje me rregullin 40 (1) të Rregullores së punës, urdhëroi bashkimin e kërkesave KI108/20 dhe KI110/20, për shkak të faktit se si në kërkesën e parë ashtu edhe në të dytën bëhet fjalë për të njëjtin proces gjyqësor, rrjedhimisht gjyqtari raportues dhe përbërja e Kolegjit shqyrtues mbeten të njëjtë në të dyja rastet, si në kërkesën KI108/20.
9. Më 10 gusht 2020, Gjykata i njoftoi parashtruesit e kërkesave për bashkimin e kërkesave dhe në të njëjtën kohë kërkoi nga parashtruesit e kërkesës që të plotësojnë formularin zyrtar të kërkesës dhe t'ia dorëzojnë ato Gjykatës, në të njëjtën datë Gjykata ia dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
10. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe rregullin 12 (Zgjedhja e Kryetarit

dhe Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, Gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Në bazë të paragrafit 4 të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës nr. KK-SP 71-2/21, u konfirmua që Gjyqtarja Gresa Caka-Nimani do të merrte pozitën e Kryetares së Gjykatës pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale Arta Rama-Hajrizi, më 26 qershor 2021.

11. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe rregullin 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të Rregullores së punës, gjyqtari Bekim Sejdiu dha dorëheqje nga pozita e gjyqtarit në Gjykatën Kushtetuese.
12. Më 27 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin KSH 108/20, e caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci si anëtare të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Bekim Sejdiu.
13. Më 31 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KK 160/21 përcaktoi që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani të caktohej kryesuese e Kolegjeve shqyrtuese në rastet në të cilët ajo ishte caktuar anëtare e Kolegjit, përfshirë edhe rastin aktual.
14. Më 26 qershor 2021, në bazë të paragrafit 4, të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës Nr. KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori funksionin e Kryetares së Gjykatës, ndërsa në bazë të pikës 1.1, paragrafi 1, i nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi e përfundoi mandatin e Kryetares dhe Gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.
15. Më 30 gusht 2021, meqenëse nuk pati përgjigje në shkresën e dërguar më parë të 10 gushtit 2020, Gjykata përsëri i dërgoi një shkresë parashtruesit të kërkesës përmes të cilës e informonte parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe në të cilën ajo përsëri kërkoi nga ai që të plotësojë formularin e kërkesës.
16. Më 10 shtator 2021, parashtruesi i kërkesës u përgjigj në shkresën e Gjykatës të 30 gushtit 2021 dhe dorëzoi në Gjykatë formularin e plotësuar të kërkesës së Gjykatës Kushtetuese të Kosovës, ndërsa sa i përket rastit KI 108/20 parashtruesi nuk iu përgjigj kërkesës së dërguar nga Gjykata.
17. Më 7 tetor 2021, në përputhje me rregullin 40 (3) të Rregullores së punës, Gjykata vendosi që t'i shqyrtojë kërkesat KI108/20 dhe KI110/20 ndarazi, si raste individuale, me të njëjtin gjyqtar raportues dhe Kolegj shqyrtues.
18. Më 12 tetor 2020, Gjykata i njoftoi parashtruesit e kërkesave në rastet KI108/20 dhe KI110/20 dhe Gjykatën Supreme për ndarjen e kërkesave.
19. Më 3 nëntor 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe me shumicë votash i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

Procedurat që janë zhvilluar pranë Administratës Tatimore të Kosovës për shkak të mos-përmbushjes së detyrimeve tatimore

20. Në një datë të pacaktuar, Autoriteti Tatimor i Kosovës (në tekstin e mëtejme ATK) pas kryerjes së inspektimit dhe llogaritjes së tatimit shtesë, përmes kontrollit ka identifikuar parregullsi në regjistrimin dhe raportimin e të hyrave për vitet fiskale 2008, 2009, 2010 dhe 2011 tek subjekti afarist NPT „Marigona“ në bashkëpronësi të parashtruesve të kërkesës, dhe rrjedhimisht në lidhje me këtë ATK e njoftoi parashtruesin e kërkesës për gjetjet e saj dhe e obligoi atë që të paguajë detyrimet tatimore të identifikuara pas inspektimit si dhe të paguajë gjobën monetare për kundërvajtjen e kryer.
21. Më 12 mars 2012, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë kundër njoftimit të ATK-së në Panelin për Ankesa të ATK-së për shkak të aplikimit të gabuar të dispozitave ligjore, vërtetimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të parregullt të procedurës.
22. Më 2 maj 2012, Paneli për Ankesa i ATK-së, përmes Vendimit nr. 57/2012 e miratoi pjesërisht ankesën e parashtruesit të kërkesës në atë mënyrë që e zvogëloi shumën e borxhit për periudhën për vitet fiskale 2008, 2009 dhe 2010, ndërsa borxhi për periudhën e mbetur dhe gjoba për parregullsitë e konstatuara gjatë kontrollit u konfirmuan.

Procedurat që janë zhvilluar pranë gjykatave të rregullta në lidhje me përgjegjësinë penale të parashtruesit të kërkesës

23. Më 25 mars 2015, Prokuroria Themelore e Gjakovës ngriti aktakuzën nën numrin PP/II. nr. 756/2013 kundër parashtruesit të kërkesës dhe L.K., për veprën penale të shmangies nga tatimi për periudhën kohore nga janari 2007 deri në maj të vitit 2011 në emër të subjektit afarist NPT „Marigona“ në bashkëpronësi të parashtruesit të kërkesës.
24. Më 11 prill 2019, Gjykata Themelore në Gjakovë (në tekstin e mëtejme Gjykata Themelore) përmes Aktgjykimit (P. nr. 540/13) e shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për shkak se gjatë vitit 2009, e deri në maj të vitit 2011, në cilësinë e drejtorit dhe bashkë-pronarit të subjektit NPT „Marigona“ SH.PK me seli në Gjakovë, i është shmangur raportimit dhe pagesës së tatimit për aktivitetet e tij në biznesin e NPT „Marigona“ SH.PK, ashtu që nuk kanë deklaruar qarkullimin e vërtetë të cilin e kanë pasur në veprimtaritë afariste dhe kështu i kanë shkaktuar dëm Administratës Tatimore të Kosovës (në tekstin e mëtejme ATK) në periudhën kohore nga janari 2007 deri në fund të vitit 2008, gjykata konstatoi që ndjekja penale kishte arritur parashkrimin absolut.
25. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (P. nr. 540/13) të 11 prillit 2019, ndër të tjera, parashtruesi i kërkesës e bazon ankesën e tij në pretendimin se gjatë gjithë procedurës ai vazhdimisht ka theksuar kundërshtimin e tij ndaj aktakuzës për sa i përket afatit kohor për ngritjen e aktakuzës. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu kundërshtoi konkluzionet dhe

gjetjet e ekspertit të përfshirë në rastin e tij *“për shkak të shkeljeve esenciale të procedurës kontestimore, vërtetimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale”*.

26. Më 12 nëntor 2019, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit (PA 1. nr. 1265/2019) e refuzoi si të pabazuar, ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi në tërësi aktgjykimin e Gjykatës Themelore.
27. Në pjesën e arsytimit të aktgjykimit të Gjykatës së Apelit lidhur me afatin kohor të procedurës hetimore, përkatësisht afatin për ngritjen e aktakuzës, thuhet, *“Aktakuza është ngritur brenda afatit 1 vjeçar sikurse parashihet me nenin 69 të ligjit special Ligjit nr. 03/L-222 për Administratën Tatimore dhe Procedurat, ngase aktvendimi për fillimin e hetimeve PP/II. nr. 756/2012 është marrë me datë 14.05.2013, ndërsa aktakuza PP/II. nr. 756/2012 është dorëzuar në gjykatë me datë 14.11.2013 që do të thotë brenda afatit prej një viti, konform nenit 69 të Ligjit nr. 03/L-222 për Administratën Tatimore dhe Procedurat, ndërsa lidhur me aktakuzën PP/II. nr. 756/2012 të datës 25.03.2015 kjo gjykatë vlerëson se nuk kemi të bëjmë me dy aktakuza sikurse pretendojnë mbrojtësit e të akuzuarve me ankesa, ngase sipas shkresës së prokurorisë së datës 25.03.2015 vërtetohet se vetëm është rregulluar gabimi teknik lidhur me kualifikimin juridik të veprës penale, andaj pretendimet ankimore përkitazi me shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës penale janë të pabazuara”*.
28. Në pjesën e arsytimit të aktgjykimit, që ka të bëjë me kontestimin e konkluzionit të ekspertit financiar A. Sh. , Gjykata e Apelit thekson, *„ekspertit A. Sh., i cili gjatë shqyrtimit gjyqësor ka deklaruar se: Gjykata e shkallës së parë dëshmisë së ekspertit A. Sh. ia ka falur besimin e plotë për shkak se e njëjta është edhe në harmoni me dëshmitë e dëshmitarëve, sa i përket çështjes se nuk ka qenë kontestues fakti se të akuzuarit si bashkëpronarë të biznesit “Marigona”, janë shmangur nga tatimi dhe gjykata e shkallës së parë ekspertit ia ka falur besimin e plotë për shkak se i njëjti në mënyre shumë të qartë ka sqaruar të gjeturat të metat në raportin e ATK-së dhe në bazë të dokumentacionit që i është ofruar nga ana e Prokurorisë si dhe raportet e inspektorëve të ATK-se, i njëjti ka bërë edhe elaborimin qëndër vite të përmbledhura për shmangien e tatimit dhe obligimeve që janë bërë nga subjekti afarist B “Marigona”, në vitet 2005 deri 2010 dhe i njëjti edhe në mënyre tabelore me ekspertizën e tij ka paraqitur shmangie nga tatimi nga subjektet afarist “Marigona”, të cilës ekspertizë po ashtu gjykata ia ka falur edhe besimin.*
29. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës parashtroi në Gjykatën Supreme kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë për shkak të shkeljeve esenciale të procedurës penale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe shkeljes së ligjit penal, duke i ngritur të njëjtat pretendime si në procedurën pranë Gjykatës së Apelit në lidhje me afatin përkitazi me ngritjen e aktakuzës, përkatësisht zhvillimin e procedurës hetimore si dhe konstatimet e ekspertit.

30. Më 10 mars 2020, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit përmes parashtresës KMLP. II. nr. 44/2020 propozoi që kërkesa e parashtruesit të kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë të refuzohet si e pabazuar.
31. Më 8 prill 2020, Gjykata Supreme me aktgjykimin PML. nr. 76/2020 e refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë të cilën ai e kishte parashtruar kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë të 12 nëntorit 2019 dhe aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë të 11 prillit 2019.
32. Në pjesën e arsyetimit të aktgjykimit të Gjykatës Supreme, që ka të bëjë me afatin kohor të procedurës së hetimit, përkatësisht afatit për ngritjen aktakuzës, thuhet se, *“kjo gjykatë vlerëson se ky pretendim i mbrojtësve të të akuzuarve është i pabazuar, pasi aktakuza është ngritur brenda afatit kohor sikurse parashihet me nenin 69 të ligjit special Ligjit nr. 03/L-222 për Administratën Tatimore dhe Procedurat, ngase aktvendimi për fillimin e hetimeve është marrë me datë 14.05.2013, ndërsa aktakuza është dorëzuar në gjykatë me datë 14.11.2013 që do të thotë brenda afatit prej një viti, konform nenit 69 të këtij Ligji. Lidhur me aktakuzën e dytë të datës 25.03.2015 siç pretendon mbrojtja kjo nuk qëndron, ngase sipas shkresave të lëndës rrjedh se me dokumentin e prokurorisë së datës 25.03.2015 vërtetohet se vetëm është rregulluar gabimi teknik lidhur me kualifikimin juridik të veprës penale, andaj pretendimet ankimore përkitazi me shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës penale janë të pabazuara”*.
33. Në arsyetimin e pjesës së aktgjykimit të Gjykatës Supreme që ka të bëjë me kontestimin e konkluzionit të ekspertit financiar A.Sh., Gjykata Supreme thekson se parashtruesi i kërkesës *“nuk ka dhënë arsye që do të konstatonin kundërthëniet e ekspertizës së ekspertit dhe kontradiktat e tij me provat ashtu siç është pretenduar nga mbrojtja, nga kjo gjykata drejtë ka gjetur se caktimi i një eksperti tjetër ka qenë i panevojshëm për këtë çështje penale, dhe në pajtim me nenin 142 të KPPK-së, gjykata mund të caktoj ekspert tjetër në qoftë se të dhënat dhe konstatimet e ekspertëve ndryshojnë thelbësisht ose kur konstatimet e tyre janë të paqarta, jo të plota apo në kontradiktë me vetveten ose me rrethanat e shqyrtuara e në rast se këto të meta nuk mund të mënjanojnë me marrjen e serishme në pyetje të ekspertëve mund të kërkohej mendim i ekspertëve tjerë, e në rastin konkret gjykata drejtë ka vlerësuar se mbrojtja nuk ka dhënë arsye të mjaftueshme lidhur me kontradiktat apo konstatimet e ekspertit Ali Shunjaku dhe nuk ka pasur ndonjë ekspert tjetër lidhur me këtë çështje prandaj edhe e ka refuzuar propozimin e mbrojtjes si të pabazuar, dhe pretendimi se është shkelur parimi i „barazisë së armëve“ rezulton se është i pabazuar, ngase nuk mund të bëhet fjalë për kurrfarë shkelje të barazisë”*.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

34. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktgjykimet e kontestuara të gjykatave të rregullta janë shkelur të drejtat e tyre të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 (Mbrojtja e pronës) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Pretendimet për shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në lidhje me parimin Ne bis in idem

35. Është shkelur parimi fundamental: *Ne bis in idem*, edhe atë për dy arsye, përkatësisht, a) Neni 69 parasheh që kohëzgjatja e hetimit të veprave penale në fushën e tatimeve për përfundimin e hetimeve ndaj veprës penale tatimore është **një vit** me mundësi të zgjatjes së mëtejshme të kohës së tillë shtesë të nevojshme dhe të justifikuar me ndërlikueshmërinë e rastit me vendimin e gjyqtarit të procedurës paraprake. Në këtë çështje nuk është kontestuese se nuk është paraqitur kërkesë për zgjatje të afatit për hetime dhe meqë hetimet kanë zgjatur më gjatë se një vit, sipas cilëso aktakuzë. Kjo dispozitë, përveçqë është **lex specialis** për vepra penale tatimore, është edhe më e favorshme për të pandehurin dhe kjo duhet aplikuar. **Në bazë të cekurave, hetimi duhej pushuar, - neni 159, paragrafi 1, i KPPRK** dhe b) Shkelja tjetër në bazën *ne bis in idem* qëndron në faktin se pranë ATK-së është zhvilluar procedurë ndëshkimore e Ligjit për Administratën Tatimore të Kosovës [...] për shkak të parregullsive të hasura në kontrollet e zhvilluara tek subjekti afarist "NTB „B-Marigona" me NRB 600204292, i është lëshuar ndëshkimi në vlerë prej 1,000.00 € sipas Ligjit 03/L-222, neni 53, paragrafi 2.4. [...] Kontrolli i ATK-së, argumenton se ATK-ja ka shqyrtua dënim-gjobë, d.m.th. sanksion, e në anën tjetër argumenton se në procedura penale duhej të zhvillohej konform Ligjit Nr. 04/L-030 për përgjegjësinë e personave juridik për vepra penale.

36. Kur bëhet fjalë për shkeljen e parimit *Ne bis in idem*, parashtruesi i kërkesës gjithashtu i referohet edhe praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, konkretisht çështjes *Maresti kundër Kroacisë*, aktgjykimi i 25 qershorit 2009, i cili shtjellon zbatimin e parimit *Ne bis in idem*.

Pretendimet për shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në lidhje me parimin e barazisë së armëve

37. Raporti i kontestuar është lëshuar nga një ekspert i njëanshëm, për shkak se parashtruesi i kërkesës nuk ka pasur mundësi efektive që të marrë pjesë në procesin e përgatitjes së ekspertizës, refuzimi i kërkesës për caktimin e ekspertit të ri nuk është arsyetuar fare, andaj është bërë shkelje e parimit të „barazisë së armëve" kundrejt parashtruesit të kërkesës.

Pretendimet për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në lidhje me mënyrën e gabuar apo arbitrare të aplikimit të dispozitave ligjore

Në procedurën e hetimeve që i ka paraprirë kallëzimit penal të ATK-së, si dhe gjatë hetimeve nga ana e Prokurorisë së Shtetit, nuk është vepruar në kuptim të nenit 122, paragrafi 2 dhe 132, paragrafi 5.7 të KPPRK-së, paragrafit 5 të KPPRK-së, e një veprim i tillë përbën arbitraritet dhe e bën këtë gjykim të padrejtë dhe jo-korrekt, përkatësisht një veprim i tillë përbën shkelje të nenit 6 § 1 të KEDNJ -së (E drejta për një proces të rregullt).

38. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i inicioi këto pretendime në lidhje me ngritjen e aktakuzës, përkatësisht zhvillimin e procedurës hetimore, si dhe konstatimet e ekspertit në Gjykatën e Apelit dhe në Gjykatën Supreme.

Pretendimet për shkelje të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

39. Parashtruesi i kërkesës thjesht vetëm pretendon shkelje të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së por ai nuk arsyeton apo shpjegon se si ka ardhur deri te shkelja e këtij neni.
40. Parashtruesi i kërkesës i propozon Gjykatës që kërkesën e tij ta deklarojë të pranueshme, të konstatojë shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si dhe shkelje të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së; dhe që aktgjykimet e kontestuara të gjykatave të rregullta të shpallen të pavlefshme.

Dispozitat përkatëse kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj

[...]

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohej shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohej nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtojte interesat e drejtësisë.

[...]

Protokolli nr. 1 i Konventës për mbrojtje të të drejtave dhe lirive të njeriut

**Neni 1
Mbrojtja e pronës**

Çdo person fizik ose juridik ka të drejtën e gëzimit paqësor të pasurisë së tij. Askush nuk mund të privohet nga prona e tij, përveçse për arsye të interesit publik dhe në kushtet e parashikuara nga ligji dhe nga parimet e përgjithshme të së drejtës ndërkombëtare.

[...]

Ligji nr. 03/L-222 për Administratën Tatimore dhe Procedurat të 12 korrikut 2010

**Neni 69
Kohëzgjatja e hetimit të veprave penale në fushën e tatimeve**

Periudha për përfundimin e hetimeve ndaj veprës penale tatimore është një vit me mundësi të zgjatjes së mëtejshme të kohës së tillë shtesë të nevojshme dhe e justifikuar me ndërlikueshmërinë e rastit me vendimin e gjyqtarit të procedurës paraprake.

Pranueshmëria e kërkesës

41. Gjykata fillimisht shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
42. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

**Neni 113
[Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara]**

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

[...]

43. Në vazhdim, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara më tej në Ligj, përkatësisht në nenet 47, 48 dhe 49 të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

*“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individit mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

44. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të lartpërmendura, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës: 1) është legjitimuar si palë e autorizuar, në kuptim të nenit 113.7 të Kushtetutës; 2) se i njëjti e konteston kushtetutshmërinë e aktit të autoritetit publik, përkatësisht aktgjykimin e Gjykatës Supreme Plm.nr. 76/2020 të datës 8 prill 2020; 3) se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion, në kuptim të fjalisë së dytë të nenit 113.7 të Kushtetutës dhe paragrafit 2 të nenit 47 të Ligjit; 4) se i ka specifikuar në mënyrë të qartë të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ, për të cilat pretendon se i janë shkelur, si dhe e ka specifikuar aktin e autoritetit publik, kushtetutshmërinë e të cilit po e konteston, në përputhje me kërkesat e nenit 48 të Ligjit; dhe 5) e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit ligjor prej katër (4) muajsh të paraparë me nenin 49 të Ligjit.
45. Megjithatë, Gjykata gjithashtu merr parasysh edhe rregullin 39 [Kriteret e Pranueshmërisë], përkatësisht paragrafin (2) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

Rregulli 39
[Kriteret e Pranueshmërisë]

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

46. Gjykata fillimisht vëren se rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) dhe të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit që t'i shpallë kërkesat të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
47. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si *“qartazi e pabazuar”* në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e sakte t'iu referohet të njëjtave si *“pretendime qartazi të pabazuara”*. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-se, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kategorizohen si pretendime *“të shkallës së katërt”*; (ii) pretendime që kategorizohen me një *“mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”*; (iii) pretendime *“të pambështetura apo të paarsyetuara”*; dhe në fund, (iv) pretendime *“konfuze dhe të paqarta”* (shih, rastet e GJEDNJ-së *Kemmachev kundër Francës*, kërkesa nr. 17621/91, kategoria (i), *Mentzen kundër Lituanisë*, kërkesa nr. 71074/01, kategoria (ii) dhe *Trofimchuk kundër Ukrainës*, kërkesa nr. 4241/03, kategoria (iii)).
48. Në vlerësimin e pretendimeve të mësipërme, Gjykata do të aplikoje standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
49. Gjykata rikujton se rrethanat e rastit konkret kanë të bëjnë me procedurën penale kundër parashtruesit të kërkesës në lidhje me shmangien nga tatimi apo mos-paraqitjen qarkullimit real të realizuar në kuadër të veprimtarive të zhvilluara të subjektit ekonomik NTP Marigona, i cili është në bashkëpronësi të parashtruesit të kërkesës. Në lidhje me këtë rast, së pari është iniciuar një procedurë administrative pranë ATK-së, për shkak të mos paraqitjes së qarkullimit faktik të realizuar në kuadër të kryerjes së veprimtarive, e ka obliguar atë që ta paguajë atë pjesë të tatimit mbi të ardhurat dhe e ka gjobitur subjektin ekonomik NTP “Marigona” në bashkëpronësi të parashtruesit të kërkesës, dhe më pas për shkak të së njëjtës vepër, Prokuroria Themelore në Gjakovë ka ngritur aktakuzë kundër parashtruesit të kërkesës dhe partnerit të tij afarist për veprën penale Shmangie Tatimore në Bashkëkryerje. Kjo procedurë penale, e cila ka qenë objekt i kontrollit gjyqësor, ku fillimisht, Gjykata Themelore e shpalli fajtorë parashtruesin e kërkesës dhe partnerin e tij afarist për kryerjen e veprës penale, për të cilën uajo u shqiptoi gjobë dhe dënim burgu me kusht. Në procedurën e ankimit, Gjykata e Apelit e refuzoi si të pabazuar, ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi në tërësi aktgjykimin e Gjykatës Themelore. Gjithashtu edhe Gjykata Supreme e refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë, me ç’ rast konstatoi se aktgjykimet e gjykatave të instancave më të ulëta ishin të drejta dhe të ligjshme.

50. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës ngre pretendime në lidhje me: *i.* shkeljen e të drejtës së garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me parimin *ne bis in idem*; *ii.* shkeljen e të drejtës nga neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së në lidhje me parimin e *barazisë së armëve*; *iii.* shkeljen e të drejtës së garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me mënyrën e gabuar apo arbitrare të zbatimit të dispozitave ligjore dhe *iv.* shkeljen e të drejtave të garantuara nga neni 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

i. Vlerësimi i Gjykatës sa i përket pretendimeve për shkelje të së drejtës së garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me parimin ne bis in idem

51. Gjykata rikujton se parimi *ne bis in idem* garantohet me nenin 34 [E Drejta për të mos u Gjykuar dy herë për të njëjtën Vepër] të Kushtetutës, i cili parasheh:

“Askush nuk mund të gjykohet më shumë se një herë për të njëjtën vepër penale”

52. Duke analizuar pjesën e parë të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës në lidhje me parimin *ne bis in idem*, Gjykata vëren se sa i përket këtij pretendimi të parashtruesit të kërkesës lidhur me ngritjen e aktakuzës pas afatit ligjor, këto pretendime i ka trajtuar edhe nga Gjykata Supreme, e cila në aktgjykimin e saj deklaroi, *“në bazë të nenit 69 të Ligjit nr. 03-1-222 për administratën tatimore dhe procedurat parashihet që kohëzgjatja e hetimit të veprave penale në fushën e tatimeve për përfundimin e hetimeve ndaj veprës penale tatimore është një vit me mundësi të zgjatjes së mëtutjeshme të kohës së tillë shtesë të nevojshme dhe të justifikuar me ndërlikueshmërinë e rastit”*.
53. Marrë parasysh faktin se me këto pretendime parashtruesi i kërkesës ka ngritur çështjen e ligjshmërisë së vendimeve të gjykatave të rregullta, Gjykata thekson se arsyetimin e kësaj pjese të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës do ta jep në pjesën që ka të bëjë me pjesën e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës që lidhen me pretendimet e tjera të parashtruesit të kërkesës në lidhje me aplikimin dhe interpretimin e gabuar të ligjit.
54. Sa i përket pjesës së dytë të pretendimit të parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljen e parimit *ne bis in idem* për shkak se ai tashmë ishte gjobitur një herë në procedurën administrative për të njëjtën vepër. Gjykata konstaton se në këtë rast bëhet fjalë për dy procedura të ndryshme të cilat janë iniciuar për shkak të mos-paraqitjes së qarkullimit real apo shmangies nga tatimi.
55. Në procedurën administrative dhe penale, ishte konstatuar përgjegjësia e parashtruesit të kërkesës për sjellje të kundërligjshme në bazë të normave të ndryshme juridike dhe kualifikimit juridik. Detyrimi për të paguar tatimin i cili i ishte shqiptuar parashtruesit të kërkesës në procedurën administrative dhe dënimi i shqiptuar parashtruesit të kërkesës në procedurën penale kanë qëllime të ndryshme, përcaktimi i detyrimit për të paguar tatimin (borxhin publik) në procedurë administrative nuk mund të konsiderohet dënim, por një borxh publik i parashtruesit të kërkesës ndaj Shtetit, për çka Gjykata Supreme

arsyetoi se “se ligji penal është aplikuar drejtë, kur të dënuarit E.B. dhe L.K. janë shpallur fajtor për veprën penale shmangie nga tatimi nga neni 249 par. 2 lidhur me par. 1 lidhur me nenin 23 të KPK, ngase në veprimet e të dënuarve formësohen të gjitha elementet qenësore të veprës penale për të cilën janë shpallur fajtor, andaj pretendimet e mbrojtësve të dënuarve përkitazi me shkeljet e ligjit penal dalin të jenë të pabazuara”.

56. Zhvillimi i këtyre dy procedurave ishte i paraparë për parashtruesin e kërkesës dhe parashtruesi i kërkesës që nga fillimi e kishte ditur ose duhej të kishte ditur se deklarimi i fitimeve dhe rrjedhimisht pagesa e tatimit (pagesa e borxhit publik) si dhe ndjekja penale ishin të mundshme.
57. Prandaj, Gjykata konstaton se, eshë psevepra e sjelljes së kundërligjshme parashtruesit të kërkesës si në procedurën administrative edhe në procedurën penale rrjedh nga faktet dhe ngjarja e njëjtë, pretendimet e parashtruesit për shkelje të parimit *ne bis in idem* në bazë të asaj që është thënë më lartë janë qartazi të pabazuara, sepse, siç mund të konkludohet nga sa më sipër, për të njëjtën çështje janë zhvilluar dy procedura, administrative dhe penale, ndërsa në lidhje me sjelljen e paligjshme të parashtruesit të kërkesës, në bazë të normave ligjore dhe kualifikimeve të ndryshme ligjore.
58. Rrjedhimisht, Gjykata konkludon se pretendimet e parashtruesit për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës për shkak të shkeljes së parimit *ne bis in idem* janë (ii) pretendime që kualifikohen si pretendime që karakterizohen me “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; dhe si të tilla, këto pretendime të parashtruesit të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39.

ii. Vlerësimi i Gjykatës sa i përket pretendimeve për shkelje të së drejtës së garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me parimin e barazisë së armëve

59. Gjykata rikujton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me parimin e barazisë së armeve, parashtruesi i kërkesës i ndërlidh me „raporti i kontestuar është lëshuar nga një ekspert i njëanshëm, për shkak se parashtruesi i kërkesës nuk ka pasur mundësi efektive që të marrë pjesë në procesin e përgatitjes së ekspertizës, refuzimi i kërkesës për caktimin e ekspertit të ri nuk është arsyetuar fare, andaj është bërë shkelje e parimit të „barazisë së armëve“ kundrejt parashtruesit të kërkesës“.
60. Në rastin konkret, Gjykata konsideron se sipas nenit 6, paragrafi 3, pika (d) të KEDNJ-së, palës nuk i jepet një e drejtë e pakufizuar për t'i dëgjuar dëshmitarët apo për t'i paraqitur provat e tjera para gjykatës, por, sipas rregullit, është detyrë e gjykatave të rregullta të vlerësojnë nëse është e nevojshme që të ftohen dëshmitarët e caktuar, dhe nëse deklaratat e dëshmitarëve të propozuar apo administrimi i provave dhe veprimeve të tjera të propozuara do të ishin relevante dhe të mjaftueshme për vendimmarrje në rastin konkret (shih: GJEDNJ, vendim i pjesshëm për pranueshmëri, i 5 korrikut 2005, *Harutyunyan kundër Armenisë*, nr. 36549/03).

61. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Gjykata Themelore në Aktgjykimin e saj A. nr. 540/13 ka arsyetuar se, „për vërtetimin e gjendjes faktike gjatë shqyrtimit gjyqësor ka dëgjuar dëshmitaret: Fadil Alaj dhe Arsim Spahija si dhe ekspertin financiar Ali Shunjaku, si dhe ka administruar provat materiale të propozuara nga palët dhe atë: raporti i kontrollit të ATK-së i datës 23.01.2011 në emër të biznesit N.P.T “Marigona” Gjakovë, libri i blerjes, libri i shitjeve, libri i arkës, të dhënat nga banka, gjendja dhe siktasi si dhe faturat që janë cekur në raportin e kontrollit të datës 23.01.2011, kartelat bankare të cekura në raportin e gjendjes së kontrollit të datës 23.01.2011, gjendja e siktasit e datës 11.06.2012 që në të konstatohet borxhi total i ndarë në bazë tatimore ndëshkime dhe interes, aktvendimi i bordit të pavarur për rishqyrtime me numër A.nr.277 i datës 15.06.2006; ekspertiza e ekspertit financiar Ali Shunjaku e datës 21.08.2013, vendimi i Administratës Tatimore të Kosovës- Departamenti i Ankesave me numër 5712012 i datës 02.05.2012, Aktvendimi i Bordit të Pavarur për Rishqyrtime në Prishtinë me numër A.nr.66/2012 ATK të datës 09.07.2014, si dhe ka dëgjuar mbrojtjen e të akuzuarve Et’ hem Bokshi dhe Luan Kazazi”.
62. Për më tepër, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme në aktgjykimet e tyre kanë dhënë arsyetime të qarta dhe të detajuara, si në lidhje me provat e pranuar, ashtu edhe për sa i përket provave që Gjykata Themelore i hodhi poshtë. Gjykata Supreme këtë pretendim të parashtruesit të kërkesës e arsyetoi, “Përkitazi me pretendimin e mbrojtësve se gjykata ka refuzuar propozimin e tyre për caktimin e një ekspertize financiare, kjo gjykatë vlerëson se gjykata e shkallës së parë ka paraqitur arsyetimin lidhur me këtë dhe ka dhënë arsye të mjaftueshme, ngase mbrojtësit nuk kanë dhënë arsye që do të konstatonin kundërthëniet e ekspertizës së ekspertit dhe kontradiktat e tij me provat ashtu siç është pretenduar nga mbrojtja, nga kjo gjykata drejtë ka gjetur se caktimi i një eksperti tjetër ka qenë i panevojshëm për këtë çështje penale, dhe në pajtim me nenin 142 të KPPK-së, gjykata mund të caktoj ekspert tjetër në qoftë se të dhënat dhe konstatimet e ekspertëve ndryshojnë thelbësisht ose kur konstatimet e tyre janë të paqarta, jo të plota apo në kontradiktë me vetveten ose me rrethanat e shqyrtuara e në rast se këto të meta nuk mund të mënjanojnë me marrjen e serishme në pyetje të ekspertëve mund të kërkohet mendim i ekspertëve tjerë, e në rastin konkret gjykata drejtë ka vlerësuar se mbrojtja nuk ka dhënë arsye të mjaftueshme lidhur me kontradiktat apo konstatimet e ekspertit Ali Shunjaku dhe nuk ka pasur ndonjë ekspert tjetër lidhur me këtë çështje prandaj edhe e ka refuzuar propozimin e mbrojtjes si të pabazuar, dhe pretendimi se është shkelur parimi i „barazisë së armëve“ rezulton se është i pabazuar, ngase nuk mund të bëhet fjalë për kurrfarë shkelje të barazisë”.
63. Gjykata tashmë ka vënë në dukje se gjykatat e rregullta kanë zhvilluar një procedurë të gjerë dhe gjithëpërfshirëse në të cilën janë paraqitur dëshmitë nga parashtruesi i kërkesës dhe ATK -ja. Për më tepër, gjykatat e rregullta e kanë shqyrtuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës për një ekspertizë tjetër të pavarur nga një ekspert tjetër financiar, me arsyetimin se, “sipas nenit 142 të KPPK-së, gjykata mund të caktoj ekspert tjetër në qoftë se të dhënat dhe konstatimet e ekspertëve ndryshojnë thelbësisht ose kur konstatimet e tyre janë të paqarta, jo të plota apo në kontradiktë me vetveten ose me rrethanat e shqyrtuara e në rast se këto të meta nuk mund të mënjanojnë me marrjen

e serishme në pyetje të ekspertëve mund të kërkohet mendim i ekspertëve tjerë, e në rastin konkret gjykata drejtë ka vlerësuar se mbrojtja nuk ka dhënë arsye të mjaftueshme lidhur me kontradiktat apo konstatimet e ekspertit Ali Shunjaku dhe nuk ka pasur ndonjë ekspert tjetër lidhur me këtë çështje prandaj edhe e ka refuzuar propozimin e mbrojtjes si të pabazuar”.

64. Ne bazë të asaj që është thënë më sipër, Gjykata konsideron se gjykatat e rregullta kanë dhënë argumente të qarta dhe të sakta në mbështetje të të gjitha gjetjeve dhe konkluzioneve të tyre. Rrjedhimisht, Gjykata nuk mund ta vlerësojë procedurën para gjykatave të rregullta si arbitrare.
65. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka mbështetur mjaftueshëm pretendimet e tij se gjatë procedurave gjyqësore nuk ka përfituar nga një procedurë kontradiktore; se nuk ka pasur mundësi që në faza të ndryshme të procedurës t'i paraqesë pretendimet dhe provat të cilat ai i ka konsideruar si të rëndësishme për rastin e tij, që nuk ka pasur mundësinë për t'i kundërshtuar pretendimet dhe provat e paraqitura nga pala kundërshtare, që gjykatat nuk i kanë dëgjuar dhe shqyrtuar të gjitha pretendimet e tij, të cilat shikuar në mënyrë objektive, kanë qenë të rëndësishme për zgjidhjen e lëndës dhe se arsyet faktike dhe juridike për vendimin e kontestuar nuk janë paraqitur në detaje nga ana e Gjykatës Themelore, asaj të Apelit dhe Gjykatës Supreme. Prandaj, Gjykata konsideron se procedura, shikuar në tërësinë e saj, ishte e drejtë (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Khan kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 35394/97, vendim i 4 tetorit 2000).
66. Më tej, Gjykata konsideron se pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurave nga ana e gjykatave të rregullta nuk mundet vetvetiu të paraqesë pretendim të argumentueshëm për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së, *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, vendimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21).
67. Si rezultat, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur pretendimet e tij se procedurat relevante në ndonjë mënyrë ishin të padrejta apo arbitrare dhe se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ (Shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, vendimi i 30 qershorit 2009).
68. Rrjedhimisht, Gjykata vie në përfundimin se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me parimin e barazisë së armëve janë (iii) pretendime të cilat kualifikohen si “*të pambështetura apo të paarsyetuara*”; dhe si të tilla, këto pretendime të parashtruesit të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39.

iii. Vlerësimi i Gjykatës sa i përket pretendimeve për shkeljen e së drejtës së garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me aplikimin e gabuar ose arbitrar të dispozitave ligjore

69. Në shqyrtimin e këtyre pretendimeve lidhur me interpretimin e gabuar të ligjit, ku parashtuesi i kërkesës pretendon se gjatë hetimeve të kryera nga ana e Prokurorisë së Shtetit, nuk është vepruar në kuptim të nenit 122, paragrafi 2 dhe 132, paragrafi 5.7 të KPPRK-së, paragrafit 5 të KPPRK-së, dhe se nuk janë respektuar normat e nenit 69 të Ligjit nr. 03-1-222 për kohëzgjatjen e hetimit të veprave penale nga fusha e administratës tatimore. Gjykata në radhë të parë thekson se ky pretendim lidhet në thelb me vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike zbatimit të gabuar të ligjit të aplikueshëm, pretendime të cilat Gjykata, në përputhje me praktikën e saj gjyqësore si dhe me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, i konsideron *“pretendime të shkallës së katërt”*.
70. Në kontekst të kësaj kategorie pretendimesh, Gjykata thekson se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe duke marrë parasysh veçoritë e saj, siç janë përcaktuar përmes KEDNJ-së (shih në këtë kontekst, sqarimin në Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së të 30 prillit 2020 për Kriteret e Pranueshmërisë; pjesën I. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara; 2. “Shkalla e katërt”, paragrafët 281 dhe 288), parimin e subsidiaritetit dhe doktrinën e shkallës së katërt, ajo vazhdimisht e ka theksuar dallimin në mes të *“kushtetutshmërisë”* dhe *“ligjshmërisë”* dhe ka pohuar se nuk është detyrë e saj të merret me gabime të fakteve ose ligjit, që pretendohet se janë bërë nga një gjykatë e rregullt, përveç dhe për atë që gabimet e tilla mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetut apo me KEDNJ. (shih, në këtë kontekst, ndër të tjera, rastet e Gjykatës KI179/18, parashtues *Belgjyza Latifi*, Aktvendim për papranueshmëri i 23 korrikut 2020, paragrafi 68; KI49/19, parashtues *Shoqëria Aksionare Limak Kosovo International Airport SHA., “Adem Jashari”*, Aktvendim i 31 tetorit 2019, paragrafi 47; KI56/17, parashtuese *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 35; dhe KI154/17 dhe KI05/18, parashtues *Basri Deva, Afërdita Deva dhe Shoqëria me përgjegjësi të kufizuar “Barbas”*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 gushtit 2019, paragrafi 60).
71. Gjykata gjithashtu ka pohuar vazhdimisht se nuk është roli i kësaj Gjykate të rishikojë konkluzionet e gjykatave të rregullta në lidhje me gjendjen faktike apo aplikimin e së drejtës materiale dhe se ajo nuk mund të vlerësojë vetë faktet të cilat e kanë bërë një gjykatë të rregullt të marrë një vendim e jo një tjetër. Në të kundërtën, Gjykata do të vepronte si gjykatë e *“shkallës së katërt”*, e që do të rezultonte në shpërfilljen e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. (Shih, në lidhje me këtë, rastin e GJEDNJ-së *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28 dhe referencat e përdorura aty; dhe shih, gjithashtu rastet e Gjykatës, KI49/19, të cituar më lart, paragrafi 48; dhe KI154/17 dhe KI05/18, të cituar më lart, paragrafi 61).
72. Gjykata, megjithatë, thekson se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së dhe e Gjykatës gjithashtu përcaktojnë rrethana nën të cilat duhet të bëhen përjashtime nga ky qëndrim. Siç u theksua më lart, përderisa gjykatat e rregullta kanë detyrë primare të zgjidhin problemet rreth interpretimit të ligjit të aplikueshëm, roli i Gjykatës është që të sigurohet apo të verifikojë që efektet e këtij interpretimi të jenë kompatible me Kushtetutën dhe KEDNJ-në. (Shih rastin e GJEDNJ-se, *Miragall Escolano dhe të tjerët kundër Spanjës*, Aktgjykim i 25 majit 2000, paragrafët 33-39; shih gjithashtu edhe rastin e

Gjykatës KI154/17 dhe KIO5/18, të cituar me lart, paragrafi 63). Ne parim, një përjashtim i tillë, ndërlidhet me raste të cilat rezultojnë të jenë dukshëm arbitrare, duke përfshirë ato në të cilat, një gjykatë ka *“aplikuar ligjin në mënyrë qartazi të gabuar”* në një rast specifik dhe i cili mund të ketë rezultuar me *“konkluzione arbitrare”* apo *“qartazi të paarsyeshme”* për parashtruesin përkatës (Për një sqarim më të detajuar përkitazi me konceptin e *“aplikimit të ligjit në mënyrë qartazi të gabuar”*, shih, ndër të tjera, Udhëzuesin e GJEDNJ-së për nenin 6 të Konventës Evropiane (aspekti civil), të 31 gushtit 2020, Pjesa IV. Kriteret Procedurale; 3. Shkalla e Katërt; b. Fushëveprimi dhe Kufizimet e Mbikëqyrjes së Gjykatës, paragrafët 329-333; dhe rastin e Gjykatës KI154/17 dhe KIO5/18, të cituar me lart, paragrafët 60 deri në 65 dhe referencat e përdorura aty).

73. Gjykata vëren se lidhur me këto pretendime të parashtruesit të kërkesës, Gjykata e Apelit arsyetoi se në rastin e parashtruesit të kërkesës nuk kishte dy aktakuza siç pretendon ai, por se *më 25.03.2015 vetëm është rregulluar gabimi teknik lidhur me kualifikimin juridik të veprës penale*.
74. Gjykata gjithashtu vëren se duke pasur parasysh këto pretendime, Gjykata Supreme arsyetoi se për sa i përket kohëzgjatjes së hetimit, kohëzgjatja e hetimit për kundërvajtjen tatimore është një vit, me mundësinë e zgjatjes së mëtejshme të asaj kohe shtesë të nevojshme dhe të arsyetuar me ndërlikueshmërinë e rastit.
75. Në pjesën e arsyetimit të aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, që ka të bëjë me afatin kohor të periudhës së hetimit, theksohet, *“Aktakuza është ngritur brenda afatit 1 vjeçar sikurse parashihet me nenin 69 të ligjit special Ligjit nr. 03/L-222 për Administratën Tatimore dhe Procedurat, ngase aktvendimi për fillimin e hetimeve PP/II. nr. 756/2012 është marrë me datë 14.05.2013, ndërsa aktakuza PP/II. nr. 756/2012 është dorëzuar në gjykatë me datë 14.11.2013 që do të thotë brenda afatit prej një viti, konform nenit 69 të Ligjit nr. 03/L-222 për Administratën Tatimore dhe Procedurat, ndërsa lidhur me aktakuzën PP/II. nr. 756/2012 të datës 25.03.2015 kjo gjykatë vlerëson se nuk kemi të bëjmë me dy aktakuza sikurse pretendojnë mbrojtësit e të akuzuarve me ankesa, ngase sipas shkresës së prokurorisë së datës 25.03.2015 vërtetohet se vetëm është rregulluar gabimi teknik lidhur me kualifikimin juridik të veprës penale, andaj pretendimet ankimore përkitazi me shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës penale janë të pabazuara”*.
76. Në rrethanat e tilla, duke pasur parasysh pretendimet e bëra nga ana e parashtruesit të kërkesës dhe faktet e paraqitura na ai, si dhe arsyetimet e gjykatave të rregullt të paraqitura më lart, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka dëshmuar dhe mbështetur në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tij se gjykatat e rregullta mund të kenë *“aplikuar ligjin në mënyrë qartazi të gabuar”*, e që ka rezultuar me konkluzione *“arbitrare”* apo *“qartazi të paarsyeshme”* për parashtruesin e kërkesës, dhe si rrjedhojë, pretendimet e tij për interpretimin dhe aplikimin e gabuar të ligjit të aplikueshëm kualifikohen si pretendime që bien në kategorinë e *“shkallës së katërt”* dhe si të tilla, pasqyrojnë pretendimet në nivelin e *“ligjshmërisë”* dhe nuk argumentohen në nivelin e *“kushtetutshmërisë”*. Prandaj, ato janë qartazi

të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

iv. Vlerësimi i Gjykatës sa i përket pretendimeve për shkeljen e të drejtave të garantuara me nenin 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

77. Përveç kësaj, Gjykata vëren se parashtuesi i kërkesës pretendon se me vendimin e kontestuar të Gjykatës Supreme i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së. Në rastin konkret, parashtuesi i kërkesës vetëm përmend nenin përkatës të KEDNJ-së, por nuk shtjellon më tej se si dhe pse ka ardhur deri te shkelja e këtij neni përkatës të KEDNJ-së. Shkeljen e këtij neni parashtuesi i kërkesës, në thelb e ndërlidh me aplikimin e pretenduar të gabuar të ligjit, përkatësisht me shkeljet e nenit 31 të Kushtetutës, nenit 6 të Konventës, ndërsa këto pretendime të parashtuesit të kërkesës tashmë janë vlerësuar nga Gjykata si qartazi të pabazuara në përputhje me Kushtetutën (shih, rastin e Gjykatës KI166/20, parashtuese e kërkesës: *Ministria e Punës dhe Mirëqenies Sociale*, Aktvendim për papranueshmëri i 17 dhjetorit 2020, paragrafi 52).
78. Gjykata rikujton se ajo ka theksuar vazhdimisht se referimi i thjeshtë i neneve të Kushtetutës dhe Konventës dhe përmendja e tyre nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtuesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, rastin e Gjykatës KI175/20, parashtuese e kërkesës: *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, Aktvendim për papranueshmëri, i 27 prillit 2021, paragrafi 81; shih rastin e Gjykatës KI166/20, të cituar më lart, paragrafi 51). Prandaj, sa i përket këtyre pretendimeve, Gjykata në pajtim me praktikën e saj e deklaroi kërkesën e parashtuesit të kërkesës qartazi të pabazuar dhe rrjedhimisht të papranueshme.
79. Prandaj, Gjykata arrin në përfundimin se pretendimet e parashtuesit të kërkesës për shkelje të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, duhet të deklarohen të papranueshme si qartazi të pabazuara ngase këto pretendime bien në kategorinë (iii) të pretendimeve “*të pambështetura apo të paarsyetuara*” sepse parashtuesi i kërkesës nuk i ka dëshmuar dhe mbështetur në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tij në lidhje me shkeljet e të drejtave të tij, ai thjesht vetëm ka përmendur një ose më tepër dispozita të KEDNJ-së apo Kushtetutës, pa shpjeguar se në çfarë mënyre janë shkelur ato, prandaj të njëjtat janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

Përfundim

80. Si përfundim, Gjykata në lidhje me pretendimet e parashtuesit për shkelje i. të së drejtës së garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me parimin *ne bis in idem* i kualifikon të njëjtat si pretendime të (ii) kategorisë së dytë që karakterizohen me “*mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes*”; ii. shkelje të së drejtës nga neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së në lidhje me parimin e barazisë së armëve të njëjtat i kualifikon

si pretendime të kategorisë së tretë (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; iii shkelje të së drejtës të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ -së në lidhje me aplikimin e gabuar ose arbitrar të dispozitave ligjore i kualifikon të njëjtat si pretendime të kategorisë së parë (i) pretendime të “shkallës së katërt”; dhe iv. shkelje të të drejtave të garantuara me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ –së, Gjykata i klasifikon të njëjtat si pretendime të kategorisë së tretë (iii) kategori e cila karakterizohet nga pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara” dhe si të tilla, ato janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese.

81. Prandaj, Gjykata arrin në përfundimin se kërkesa e parashtruesit të kërkesës duhet të deklarohet në tërësinë e saj si qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, dhe rrjedhimisht e papranueshme, siç përcaktohet me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenet 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) dhe 59 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 3 nëntor 2021, me shumicë votash

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë aktvendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bayram Ljajin

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani